

[Wilhelm]

steriets godkendelse, så er det, fordi man i selve brevet fra boligstyrelsen, som indeholder denne godkendelse – det er dateret den 6. november 1979 – citerer en hel side af boligsekskabets forklaringer, og i disse forklaringer står der:

»... idet det bemærkes, at salgssummen er et led i en samlet ordning med Københavns kommune.«

Denne samlede ordning med Københavns kommune, man refererer til, det er denne samlede ordning, der både siger grundprisen og projekteringserstatningen. Og så konkluderer man:

»I denne anledning skal man meddele, at boligstyrelsen i medfør af ... kan godkende afhændelsen af det pågældende areal på de aftalte vilkår.«

Altså den samlede ordning. Det er grunden til, at vi har været lidt i tvivl om, hvor meget der egentlig lå i det. Men jeg går ud fra, efter det boligministeren har sagt, at godkendelsen af handelen på de aftalte vilkår alene drejer sig om grundhandelen, og at man altså ikke her på nogen som helst måde har bakket hr. Weidekamps aftale om en projekteringserstatning op.

Boligministeren (Erling Olsen):

Min forståelse af sagen er sådan: vi siger, at de 950 kr. er en, i forhold til hvad vi plejer at acceptere, meget høj pris, men det er kun en pris for en del af det areal, der skal bygges på. Tager vi prisen, der er givet for andre dele af arealet, kommer den samlede arealpris ned på noget rimeligt, det er det, vi har taget stilling til.

Vi har efter min opfattelse af sagen ikke taget stilling til den øvrige del af aftalen. Jeg tror ikke engang, det er vores opgave at godkende den øvrige del af aftalen, men som sagt tør jeg ikke helt præcist give et klart juridisk svar på det. Udgangspunktet for os har været, at grundprisen alt i alt, vurderet som en helhed, blev acceptabel. Selv om dette hjørne eller denne plet var særlig dyr, så blev hele arealet rimeligt prissat som et led i denne aftale, og det var denne del af aftalen, vi måtte interessere os for, efter det, vi skal tage stilling til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 75

12) Til *landbrugsministeren* af:

Bjørn Elmquist (V):

»Er ministeren i stand til ved talmæssige angivelser eller på anden måde at vurdere, hvad der ville være konsekvenserne for Danmark af de nedskæringer på EFs landbrugsbudget, som det socialdemokratiske medlem af Europa-Parlamentet fru Eva Gredal gik ind for på den seneste samling i Europa-Parlamentet?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge »Forhandlinger. Udførligt referat af møderne. Strasbourg 5/11 1979« fra Europa-Parlamentet har det socialdemokratiske medlem af Europa-Parlamentet fru Eva Gredal udtalt sig stærkt kritisk om EFs fælles landbrugspolitik og udgifterne dertil. Fru Eva Gredal har udtrykt ønske om, at landbrugsudgifterne nedskæres, og at den såkaldte medansvarsafgift i mejerisektoren øges. Ved samme lejlighed fremsatte fru Eva Gredal følgende betragtning: »Der er mangel på politisk balance i Fællesskabets budget. Specielt Storbritannien lider under dette, fordi det ikke erhverver sig adkomst til meget forbrug gennem landbrugsordningerne.«

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Hr. Bjørn Elmquist har bedt mig vurdere konsekvenserne for Danmark af de nedskæringer på EFs landbrugsbudget, som bl. a. fru Eva Gredal er gået ind for i Europa-Parlamentet. Af spørgsmålets formulering kunne man få den opfattelse, at det alene var fru Eva Gredal, der havde den opfattelse. Det var det nu altså ikke.

I øvrigt er spørgsmålet uklart formuleret og bærer præg af, at hr. Bjørn Elmquist ikke er så velinformeret om EF-spørgsmål, som han sædvanligvis plejer at være. Ellers ville han have vidst, at Parlamentets flertal gik ind for at overføre disse 280 mill. RE fra mælkesektoren til reserverne på EF-budgettet, og at det ingen konsekvenser får, idet denne overførsel siden er afvist af Ministerrådet. Det eneste ville have været simpelt hen at svare, at det får ingen konsekvenser, fordi forslaget fra Parlamentet er afvist af Ministerrådet.